Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 3. 9. 1998, sp. zn. 12 To 473/98

Číslo: 19/2000

Právní věta:

Právo užívat svého mateřského jazyka platí po celou dobu trestního řízení, tedy i v řízení před orgány činnými v trestním řízení rozhodujícími ve vykonávacím řízení podle hlavy dvacáté trestního řádu.

Důvodem nutné obhajoby ve smyslu § 36a odst. 1 písm. d) tr. ř (popř. § 36a odst. 2 písm. d/ tr. ř.) může být i neznalost českého jazyka obviněným.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 03.09.1998

Spisová značka: 12 To 473/98

Číslo rozhodnutí: 19

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Tlumočníci

Předpisy: 2/1993 Sb. čl. 37 odst. 4 141/1961 Sb. § 2 odst. 14 141/1961 Sb. § 36a odst. 1 písm. d)

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Hradci Králové ke stížnosti odsouzeného zrušil usnesení Okresního soudu v Jičíně ze dne 17. 8. 1998 sp. zn. Nt 1049/98 a okresnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením ze dne 17. 8. 199R sp. zn. Nt 1049/98 zamítl Okresní soud v Jičíně podle § 39b odst. 2, 6 tr. zák. návrh odsouzeného na přeřazení do věznice s mírnějším režimem pro další výkon trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 2. 4. 1997 sp. zn. 8 T 59/96. Své rozhodnutí zdůvodnil tím, že výkon trestu u odsouzeného neplní výchovný účel a není dosud naplněn resocializační program.

Proti usnesení soudu prvního stupně podal odsouzený včas stížnost, ve které namítl, že vzhledem k jazykové bariéře se nemohl plně podrobit resocializačnímu programu, nemůže komunikovat s dozorci a vychovateli, a tím i vytvořit podmínky pro přeřazení do věznice s mírnějším režimem.

Stížnostní soud přezkoumal ve smyslu ustanovení § 147 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného usnesení i řízení, které mu předcházelo, napadené usnesení zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí.

Ze spisového materiálu je zjevné, že odsouzený je cizí státní příslušník neznalý českého jazyka. Na jazykovou bariéru sám jednak upozorňuje ve stížnosti proti napadenému usnesení, jednak je zřejmá i z hodnocení Vězeňské služby ČR, kdy odsouzený musel být přeřazen na jinou práci, neboť nemohl být z důvodu neznalosti českého jazyka poučen o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci.

Z protokolu o veřejném zasedání konaném dne 17. 8. 1998 ve Věznici ve Valdicích bylo zjištěno, že výslech odsouzeného probíhal bez přítomnosti tlumočníka i obhájce, odsouzený nebyl řádně poučen o právu používat před soudem svého mateřského jazyka. Tím bylo porušeno právo odsouzeného jednat před soudem ve své mateřštině (§ 2 odst. 14 tr. ř.).

S přihlédnutím k okolnostem případu je stížnostní soud toho názoru, že v řízení je dán důvod nutné obhajoby podle § 36a odst. 1 písm. d) tr. ř., neboť neznalost českého jazyka je okolností, která vzbuzuje pochybnost o způsobilosti odsouzeného se ve vykonávacím řízení náležitě hájit.

Ze spisového materiálu není dále zřejmé, zda jednotlivé strany včetně odsouzeného byly řádně k veřejnému zasedání předvolány, resp. vyrozuměny, a tudíž zda byla zachována zákonná lhůta k přípravě jednání.

Z výše uvedených procesních pochybení bylo stížnostním soudem napadené usnesení soudu prvního stupně zrušeno.

V novém projednání věci přibere soud prvního stupně tlumočníka, využije-li odsouzený práva jednat před soudem ve svém mateřském jazyce a postupem podle § 38 tr. ř., popř. i § 39 tr. ř. zajistí odsouzenému obhájce a po řádném předvolání a vyrozumění stran ve věci znovu rozhodne.